Dosarul nr. 1-194/2026
PIGD 1-26101736-38-1-10082026

J U D E C Ă T O R I A
O R H E I
S E N T I N Ț Ă
în numele Legii

15 septembrie 2026 **or. Rezina**

Judecătoria Orhei sediul Rezina, Republica Moldova
Instanța de judecată având în componență:
Președintele ședinței, judecător Ludmila Tetiu
Grefier Vasile Lefter
Cu participarea:
Procurorul: Anatolie Bunduchi
Apărătorului Ion Șova
Inculpatului Vadim Popa
Părții vătămate Raisa Popa

examinând în şedinţă judiciară publică, în procedură generală, cauza penală privind învinuirea lui

Vadim Nicolae Popa, născut*****, IDNP *****, originar și domiciliat în s. *****, r-nul *****, studii medii incomplete, nesupus militar, celibatar, un copil minor la întreţinere, neangajat în câmpul muncii, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, moldovean, cetăţean al Republicii Moldova, anterior judecat:

Prin sentința Judecătoriei Telenești din 02.07.1998, în baza art. 119 alin. (3) din Codul penal (redacția anului 1961) la pedeapsă de 5 ani închisoare. În baza art. 43 din Codul penal instanța a dispus suspendarea executării pedepsei cu stabilirea unui termen de probă de 1 an.

Prin sentința Judecătoriei Telenești din 03.11.2000, în baza art. 119 alin. (3) din Codul penal (redacția anului 1961) la pedeapsă cu amendă în mărime de 14401ei.

Popa Vadim a mai fost cercetat penal în cauzele penale nr. 200935019, 2009350191, ce au fost conexate într-o singură procedură, fiind acuzat de comite infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin. (2) din Codul penal, urmărirea penali privința sa a fost încetată pe motiv de împăcare a părților prin ordonanța procurorului, din 31.08.2009.

Prin sentința Judecătoriei Telenești din 15.11.2010, urmărirea penală în cauza

penală nr. 2010350315, în privința lui Popa Vadim acuzat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) din Codul penal a fost încetată pe motiv de împăcare părților.

Prin sentința Judecătoriei Telenești din 10.02.2011, urmărirea penală în cauza penală nr. 2011350041, în privința lui Popa Vadim, acuzat de comiterea infractiunii prevăzute de art. 186 alin. (4) din Codul penal a fost încetată pe motiv de împăcare a părților.

Prin sentința Judecătoriei Telenești din 23.08.2011,în baza art. 187 alin. (2) din Codul penal, la pedeapsă de 4 ani închisoare. În baza art. 90 din Codul penal instanța a dispus suspendarea executării pedepsei cu stabilirea unui termen de probă de 2 ani.

Prin sentința Judecătoriei Telenești din 06.12.2012, urmărirea penală în cauza penală nr. 2012350368, în privința lui Popa Vadim acuzat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) din Codul penal, a fost încetată pe motiv de împăcare a părților.

Prin sentința Judecătoriei Telenești din 13.06.2013, urmărirea penală în cauza penală nr. 2013350104, în privința lui Popa Vadim acuzat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) din Codul penal, a fost încetată pe motiv de împăcare a părților.

Prin sentința Judecătoriei Telenești din 24.04.2013, în baza art. 186 alin. (2) din Codul penal, la pedeapsă de 2 ani închisoare. în baza art. 85 din Codul penal, prin comasarea sentinței din 23.08.2011, fiindu-i stabilit lui Popa Vadim o pedeapsă de 4 ani și 3 luni închisoare;

reținut la 30.06.2026, ora 17:50 de facto, pus sub învinuire la 02.07.2026, în baza art.186 alin.(2), lit.c) Cod penal, aplicată măsura preventivă-arestul preventiv pe termen de 30 zile la 03.07.2026, prelungită cu încă a câte 30 zile la 28 iulie 2026 și 20.08.2026, care expiră la 28 septembrie 2026, ora 17:50,

în săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Procedura de citare a fost legal executată.

Cauza s-a aflat pe rolul instanţei de fond de la 12 august 2026 până la 15 septembrie 2026.

Procurorul Anatolie Buinduchi, împuternicit prin dispoziția cu din12.08.2026 să reprezinte interesele acuzării de stat, s-a pronunţat pentru recunoaşterea lui Vadim Popa vinovat de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă de 3/trei/ ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

A menține în privința lui Vadim Popa măsura preventivă – arestarea preventivă până la rămânerea definitivă a sentinței.

A admite acțiunea civilă înaintată de către Popa Raisa, a încasa de la inculpatul Popa Vadim în beneficul părții vătămate Popa Raisa, suma de 90 670 lei.

A încasa de la inculpatul Vadim Popa achitarea cheltuielilor judiciare în cuantum de 3780 lei suportate de către organul de urmărire penală pentru efectuarea expertizelor judiciare.

Corpul delict – o pereche de şlapi ridicate de la Popa Vadim să fiu nimicite la intrarea sentinței în vigoare.

Partea vătămată Raisa Popa, a lăsat la discreția instanței de judecată, aprecierea vinovăției acestuia.

Avocatul Ion Șova a pledat pentru emiterea unei sentințe de achitare.

Inculpatul Vadim Popa, în ultimul cuvînt, a declarat că nu are ce spune.

A C O N S T A T A T:

Fapta prejudiciabilă constatată.

Vadim Popa, la data de 30.06.2026, în jurul orei 10:00, profitând de faptul că mama sa Popa Raisa a plecat de la domiciliul, urmărind scopul de profit, intenționat, a forțat geamul de la locuința victimei Popa Raisa, amplasată în satul *****, raionul *****, a pătruns în interior, de unde pe ascuns, din interior unei canapele din bucătărie a sustras suma de 4500 euro în bancnote cu nominalul de 100 euro, (potrivit ratei de schip stabilită de BNM pentru data respectivă de 20,1491 lei pentru un euro), cauzând victimei Popa Raisa un prejudiciu material în sumă totală de 90670,951ei

Prin acţiunile sale, Vadim Popa a comis infracțiunea mai puțin gravă, prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. c) din Codul penal, după semnele calificative *"furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altor persoane, săvârşit prin pătrunde în încăpere".*

La fel, s-a constatat că, la data de 10.08.2026, la Judecătoria Orhei, sediul Telenești, a parvenit cauza penală de învinuire a inculpatului Vadim Popa în comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2), lit.c) Cod penal, repartizată aleatoriu spre examinare judecătorului Dorina Cebanița, care face parte din colegiul civil al instanței de judecată Orhei, sediul Rezina.

Prin încheierea Președintelui-interimar al Judecătoriei Orhei, Veronica Cupcea, din 12.08.2026, cauza penală de învinuire a inculpatului Vadim Popa în comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2), lit.c)Cod penal, a fost retrasă din procedura judecătoarului din colegiul civil D.Cebanița și dispusă redestribuirii aleatorii, conform PIGD, colegiului penal al Judecătoriei Orhei, sediul Rezina.

Tot, la 12.08.2026, cauza penală sus-menționată a fost repartizată repetat spre examinare judecătorului L.Tetiu.

Astfel, cauza penală privind învinuirea lui Vadim Popa în comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2), lit.c)Cod penal, a parvenit în Judecătoria Orhei, sediul Rezina pe data de 10 august 2026.

Prin încheierea Judecătoriei Orhei, sediul Rezina, din 20.08.2026, s-a admis demersul procurorului Anatolie Bunduchi din 17 august 2026, fiind prelungită măsura preventivă-arestarea preventivă în privința inculpatuluiVadim Popa, născut*****, IDNP *****, domiciliat s.*****, r.*****, pe un termen de 30 (treizeci) zile, începând cu 29 august 2026, ora 17:50 până la data de 28 septembrie 2026, ora 17:50, cu deținerea acestuia în Penitenciarul nr.11-Bălți. În baza încheierii, fiind eliberat mandat și pus în executare imediat.

Procedura examinării cauzei penale.

În acest context, instanța de judecată reține că inculpatul Vadim Popa vina în comiterea infracțiunii imputate în baza art.186 alin.(2), lit.c) Cod penal, nu a recunoscut și a pledat pentru examinarea cauzei în procedura generală.

În acest sens, în conformitate cu art.art.351, 352 din Cod de procedură penală, prin încheierea protocolară din 20.08.2026, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei penale în procedură generală.

Argumentele inculpatului

În ședința de judecată inculpatul Vadim Popa, folosindu-se de dreptul său procedural, a refuzat de a fi audiat pentru a depune careva declarații

Argumentele acuzării de stat.

Conform art.26, alin.(3) Cod de procedură penală, sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului.

Astfel, în ședința de judecată acuzatorul de stat, procuror în Procuratura Orhei, Oficiul Telenești, Anatolie Bunduchi, în susținerea învinuirii formulate față de inculpatul Vadim Popa, învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin.(2), lit.c),d) Cod penal, a prezentat următoarele probe administrate la urmărirea penală și examinate nemijlocit în ședința de judecată:

Declarațiile părții vătămate Raisa Popa, care fiind audiată în ședința de judecată a declarat că, dorește ca fiul să povestească cele întâmplate, să-i restituie prejudiciul cauzat și să o lase în pace. A mai declarat că, fiul său devine foarte agresiv atunci când consumă alcool și că, în trecut, a fost agresată fizic de acesta, în urma căruia fapt i-au fost fracturate coastele. La data de 30.06.2026, s-a deplasat la vecină pentru a lua apă. La revenirea acasă, a observat că fiul său a deschis demonstrativ ușa. Cheile de la locuință se aflau asupra sa. A menționat că nu poate păstra bani în casă, deoarece fiul său îi găsește peste tot. După ce a intrat în casă, a verificat banii și a constatat că lipseau 4.500 de euro, iar în portmoneu mai avea 700 de euro.

Fiul său era în stare avansată de ebrietate, motiv pentru care a solicitat intervenția poliției. A menționat că, se temea să iasă din ogradă, întrucât fiul său manifesta un comportament agresiv. Totodată, a menționat că în casă mai multe bunuri au fost deteriorate, fiul său obișnuind să spargă și să strice lucrurile din locuință. La data de 30.06.2026, ușa locuinței era închisă, iar cheile se aflau la ea. Fereastra era, de asemenea, închisă. La revenirea acasă, a observat că plasa de protecție a ferestrei fusese scoasă. Popa Vadim ieșise din casă, iar la momentul revenirii sale acesta se afla în stare de ebrietate și vorbea incoerent. Fiul său i-ar fi spus să lase casa și să plece, motivând că locuința îi aparține tatălui său. Ea a muncit și a investit în gospodărie, în timp ce tatăl lui nu ar fi efectuat lucrări în casă. Susține acțiunea civilă și solicită restituirea prejudiciului material. Nu are pretenții cu titlu de prejudiciu moral.

La revenirea acasă, fiul său se afla în locuință și era în stare de ebrietate. A menționat că, atunci când consumă alcool, acesta își schimbă complet comportamentul și devine agresiv, fiind capabil chiar să sară peste un gard cu înălțimea de aproximativ 3 metri. La momentul respectiv, fiul său era singur în locuință. Ulterior, când poliția a intervenit, acesta se afla împreună cu Donos, care ar fi sărit gardul și ar fi fugit. La revenirea acasă,

l-a găsit pe fiul său în locuință, iar acesta a început să o numească cu cuvinte necenzurate. Fiul său locuiește într-un sarai, în timp ce ea locuiește în casă și nu îi oferă acestuia cheia de la locuința sa. Fiul său a intrat în casă, în zona bucătăriei, unde se aflau fereastra și masa.

La fel, în argumentarea vinovăției inculpatului Vadim Popa, acuzatorul de stat a mai prezentat următoarele probe:

Procesul-verbal de cercetare la fața locului din 30 iunie 2026, în cadru căruia a fost descris locul unde erau banii în locuința părții vătămate Popa Raisa, din satul *****, raionul *****. Astfel, s-a constatat că geamul de la bucătărie era deschis, iar pe pervazul din interior a fost depistată o urmă papilară și o urmă de la încălțăminte ce au fost fixate și ridicate. Totodată a fost fixat faptul că în divanul din bucătărie într-o sacoșă de culoare albă pe scris cu pixul „Rita 6000 E", partea vătămată a indicat că erau banii ce au fost sustrași. /f.d.8-14/;

Raportul de expertiză judiciară dactiloscopică nr. 34/12/6-R-522, din 14.07.2026, potrivit concluziei căruia urma digitală, copiată pe bandă adezivă cu dimensiunile maxime de 71,5x48 mm, ridicată în cadrul cercetării la fața locului la data 30.06.2026, este valabilă pentru identificare persoanei. O urmă digitală copiată pe bandă adezivă cu dimensiunile maxime de 71,5x48mm, a fost creată de Popa Vadim, cu degetul mare a mâinii stângi/ /f.d.39-46/;

Raportul de expertiză judiciară traseologică nr. 34/12/6-R-521, din 14.07.2026, potrivit căruia urma în litigiu fixată în cadrul CFL la data de 30.06.2026, pe pervazul geamului locuinței ce aparține victimei Popa Raisa, amplasată în *****, raionul *****, prezentată la examinare în imaginile cu denumirile „IMG 4530 IMG 4533" și IMG 4544", IMG 4545 stocate pe suportul optic de stocare a datelor, de tip CD-R, probabil a fost creată cu regiunea pingelei tălpii șlapului destinat pentru piciorul drept, parte componentă a perechii de încălțăminte ridicată de la Popa Vadim si prezentată la examinare în calitate de material comparativ, sau cu altă încălțăminte cu desenul tălpii analogic. La momentul creării urmei în litigiu, încălțămintea era orientată cu vârful spre interiorul încăperii./f.d.57-64/;

Cu privire la analiza probelor şi încadrarea juridică:

Analizând şi apreciind probele și materialele dosarului penal în totalitatea lor şi cele administrate și examinate în cadrul cercetării judecătorești, audiind reprezentantul părții vătămate și martorii apărării, instanța de judecată, reține, că învinuirea adusă inculpatului Vadim Popa, integral şi incontestabil şi-a găsit confirmare în ședința de judecată și acțiunile inculpatului just au fost încadrate de către procuror.

Conform art. 8 Cod de procedură penală, precum și cu cele ale art. 21 din Constituția Republicii Moldova, orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție, deschiderea unei proceduri judiciare penale, prin începerea urmăririi penale, nefiind posibilă decât în condițiile prevăzute de lege.

La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată; la pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte *erga omnes*, iar soluția

magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.

În conformitate cu art. 101 alin.(1) şi (2) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinent concludenții, utilității şi veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

În corespundere cu art. 384 Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentinţa instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanța îşi întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

La adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1) pct.1)-4) Cod de procedură penală, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Aşadar, în contextul constatărilor relevate mai sus, instanța reiterează și prevederile art. 101 alin. (3), (4) Cod de procedură penală, conform căruia nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată. Instanța pune la baza hotărârii sale numai acele probe, la cercetarea cărora au avut acces toate părțile în egală măsură.

Prin justificarea probelor expuse prin prisma admisibilității, pertinenței, concludenții, utilității, veridicității şi suficienței acestora în coroborare cu probele administrate în faza urmăririi penale, instanţa de judecată ajunge la concluzia că vina inculpatului Vadim Popa pentru comiterea acţiunilor prejudiciabile constatate a fost deplin dovedită în şedinţa de judecată.

În ceea ce privește incidența probelor propuse spre administrare în cadrul procesului de judecare a prezentei cauze, instanţa concluzionează, că acţiunile inculpatului Vadim Popa întrunesc pe deplin semnele faptei infracționale încadrate în baza art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal, după indicii calificativi : *sustragerea pe ascuns a bunurilor altor persoane, săvârşit prin pătrunde în încăpere.*

Astfel, instanţa conchide că, cumulul de probe prezentate în sprijinul învinuirii şi enumerate mai sus, dovedește vinovăţia inculpatului, iar temei pentru a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-a constatat, acestea fiind obţinute cu respectarea normelor de procedură penală şi în ansamblu coroborează între ele, confirmând pe deplin vinovăţia inculpatului în săvârșirea infracţiunii imputate.

Instanța a reţinut o stare de fapt confirmă cu realitatea şi sprijinită pe interpretarea şi analiza judicioasă a unui probatoriu complet administrat atât în faza de urmărire penală, cât şi în faţa primei instanţe.

Astfel, acțiunile inculpatului Vadim Popa sunt susținute de materialul probator administrat în dosar, constituind un lanţ deductiv, fără discontinuitate.

Din toate probele administrate în cauză instanţa reţine că starea de fapt este cea arătată în actul de sesizare. Reţinerea săvârşirii infracţiunii în sarcina inculpatului Vadim Popa, atrage pe cale de consecință răspunderea penală a acestuia şi necesitatea aplicării pedepsei raportat la pericolul social concret al faptelor incriminate, în vederea restabilirii valorilor sociale ameninţate.

În acest sens, este imperativ de a statua că în conformitate cu art. 51 alin. (1) Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Astfel, legiuitorul a consacrat prin conținutul normativ al art. 52 Cod penal, că se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

În acest mod, art. 113 Cod penal, fundamentează regula conform căreia se consideră calificare a infracțiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite şi semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Conform ordonanței de punere sub învinuire, din data de 02.07.2026 (f.d. 119), dar și conform rechizitorului, inculpatul Vadim Popa, a fost pus sub acuzare pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Instanța de judecată reține faptul că, infracțiunea prevăzută de art.186 Cod penal, este plasată de către legiuitor în Capitolul IV, adică infracțiuni contra patrimoniului, din Partea specială a Codului penal, componența căreia presupune existența următoarelor elemente constitutive.

În contextul celor enunțate, reieșind din conținutul declarațiile părții vătămate Raisa Popa, precum și rezultatele acțiunilor procesuale: cercetarea la fața locului din 30.06.2026, concluzia raportului de expertiză dactiloscopică nr.34/12/6-R-522, din 14.07.2026 și concluzia raportului de expertiză traseologică nr.34/12/6-R-521, din 14.07.2026, instanța de judecată constată că în acțiunile inculpatului este prezentă latura obiectivă a infracțiunii de furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în încăpere, cu cauzarea de daune considerabile, or, în cadrul cercetării judecătorești a fost dovedit faptul că, la data de 30.06.2026, în jurul orei 10:00, profitând de faptul că mama sa Popa Raisa a plecat de la domiciliul, urmărind scopul de profit, intenționat, a forțat geamul de la locuința victimei Popa Raisa, amplasată în satul *****, raionul *****, a pătruns în interior, de unde pe ascuns, din interior unei canapele din bucătărie a sustras suma de 4500 euro în bancnote cu nominalul de 100 euro, (potrivit ratei de schip stabilită de BNM pentru data respectivă de 20,1491 lei pentru un euro), cauzând victimei Popa Raisa un prejudiciu material în sumă totală de 90670,951ei.

De asemenea, partea vătămată Raisa Popa, în cadrul ședinței de judecată a indicat faptul că, „...La data de 30.06.2026, s-a deplasat la vecină pentru a lua apă. La revenirea

acasă, a observat că fiul său a deschis demonstrativ ușa. Cheile de la locuință se aflau asupra sa. A menționat că nu poate păstra bani în casă, deoarece fiul său îi găsește peste tot. După ce a intrat în casă, a verificat banii și a constatat că lipseau 4.500 de euro, iar în portmoneu mai avea 700 de euro.Fiul său era în stare avansată de ebrietate, motiv pentru care a solicitat intervenția poliției. A menționat că, se temea să iasă din ogradă, întrucât fiul său manifesta un comportament agresiv. Totodată, a menționat că în casă mai multe bunuri au fost deteriorate, fiul său obișnuind să spargă și să strice lucrurile din locuință. La data de 30.06.2026, ușa locuinței era închisă, iar cheile se aflau la ea. Fereastra era, de asemenea, închisă. La revenirea acasă, a observat că plasa de protecție a ferestrei fusese scoasă. Popa Vadim ieșise din casă... ”.

Potrivit, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 30 iunie 2026, în cadru căruia a fost descris locul unde erau banii în locuința părții vătămate Popa Raisa, din satul *****, raionul *****. Astfel, rezultă că geamul de la bucătărie era deschis, iar pe pervazul din interior a fost depistată o urmă papilară și o urmă de la încălțăminte ce au fost fixate și ridicate. Totodată a fost fixat faptul că în divanul din bucătărie într-o sacoșă de culoare albă pe scris cu pixul „Rita 6000 E”, partea vătămată a indicat că erau banii ce au fost sustrași./f.d.8-14/.

Pe de altă parte, raportul de expertiză judiciară dactiloscopică nr. 34/12/6-R-522, din 14.07.2026, denotă că urma digitală, copiată pe bandă adezivă cu dimensiunile maxime de 71,5x48 mm, ridicată în cadrul cercetării la fața locului la data 30.06.2026, este valabilă pentru identificare persoanei. O urmă digitală copiată pe bandă adezivă cu dimensiunile maxime de 71,5x48mm, a fost creată de Popa Vadim, cu degetul mare a mâinii stângi/ /f.d.39-46/.

La fel, din raportul de expertiză judiciară traseologică nr. 34/12/6-R-521, din 14.07.2026, rezultă că urma în litigiu fixată în cadrul CFL la data de 30.06.2026, pe pervazul geamului locuinței ce aparține victimei Popa Raisa, amplasată în *****, raionul *****, prezentată la examinare în imaginile cu denumirile „IMG 4530 IMG 4533" și IMG 4544", IMG 4545 stocate pe suportul optic de stocare a datelor, de tip CD-R, probabil a fost creată cu regiunea pingelei tălpii șlapului destinat pentru piciorul drept, parte componentă a perechii de încălțăminte ridicată de la Popa Vadim si prezentată la examinare în calitate de material comparativ, sau cu altă încălțăminte cu desenul tălpii analogic. La momentul creării urmei în litigiu, încălțămintea era orientată cu vârful spre interiorul încăperii./f.d.57-64/.

Astfel, în viziunea instanței de judecată, probele prezentate de către acuzatorul de stat, inclusiv declarațiile părții vătămate date într-un proces public şi sub jurământ, fiind avertizată de răspunderea penală conform art. 312 din Codul penal pentru prezentarea cu bună ştiinţă a declaraţiilor mincinoase, confirmă pe deplin şi fără ambiguităţi vinovăţia inculpatului Vadim Popa în săvîrșirea infracțiunii incriminate. Iar, nerecunoaşterea vinovăţiei de către inculpat, precum și refuzul acestuia de a fi audiat în scopul expunerii asupa învinuirii imputate, nu echivalează cu eliberare de pedeapsă a acestuia, de vreme ce există probe concludente şi pertinente care dovedesc incontestabil vinovăţia inculpatului sub aspectul comiterii infracțiunii imputate.

În acest context, instanța de judecată va respinge și argumentele apărării formulate de avocatul Ion Șova în interesele lui Vadim Popa, potrivit cărora la materialele cauzei lipsesc probele care ar demonstra că inculpatul a săvârșit infracțiunea ce i se impută. Or, probele prezentate de acuzatorul de stat nu au fost combătute în niciun mod de către partea apărării, iar simpla invocare a lipsei unor dovezi certe nu poate constitui, în sine, temei pentru achitarea inculpatului.

Obiectul juridic special al infracţiunii prevăzute la art. 186 alin. (2) Cod penal, îl formează relaţiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 186 Cod penal are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă, care constă în sustragerea bunului, 2) urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv, 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă şi urmările prejudiciabile, 4) modul ascuns al comiterii infracțiunii.

Potrivit teoriei și practicii judiciare prin „sustragere" se înțelege luarea ilegală şi gratuită a bunurilor din posesia altuia, care a cauzat un prejudiciu patrimonial efectiv acestuia, săvârşită în scop acaparator.

Potrivit prevederilor art. 126 alin. (2) din Codul penal, caracterul considerabil sau esenţial al daunei cauzate se stabileşte luându-se în considerare valoarea, cantitatea şi însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială şi venitul acesteia, existenţa persoanelor întreţinute, alte circumstanţe care influenţează esenţial asupra stării materiale a victimei, iar în cazul prejudicierii drepturilor şi intereselor ocrotite de lege – gradul lezării drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului.

Infracţiunea prevăzută la art. 186 din Codul penal, este materială şi se consumă odată cu dobândirea bunurilor. Infracţiunea de furt se săvârşeşte numai cu intenţie directă, iar la calificare, este obligatorie stabilirea scopului special – a scopului de cupiditate.

Subiect al infracţiunii de furt în forma agravată poate fi orice persoană fizică responsabilă ce a împlinit vârsta de 14 ani.

În baza probelor examinate se confirmă faptul că inculpatul Vadim Popa a avut intenția unică de a sustrage pe ascuns bunurile altei persoane.

În concluzie, în cadrul examinării circumstanțelor cazului şi probatoriului administrat, a fost stabilită întrunirea tuturor elementelor infracțiunii în acţiunile lui Vadim Popa şi nu au fost stabilite circumstanţe care să înlăture caracterul penal al faptei.

Ca urmare, instanță ajunge la concluzia că vina inculpatului Vadim Popa în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c) din Cod penal a fost demonstrată incontestabil, ca fiind dovedită, în afară de orice dubiu rezonabil.

Individualizarea pedepsei

La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei inculpatului, instanța de judecată în conformitate cu art. 7, 75 din Codul penal, ţine cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, motivul comiterii acesteia, de personalitatea inculpatului, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Potrivit art. 61 alin. (1) şi (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanța remarcă că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracțiune. De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracțiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

Instanţa concluzionează că, sentinţa de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni şi va constitui o garanție şi o asigurare că drepturile şi libertățile consfințite în Constituţie şi alte legi sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

Potrivit art. 24 alin. (2) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În cazul săvârşirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acestuia.

În aceeași ordine de idei, reieșind din principiul individualizării pedepsei potrivit prevederilor art. 75-78 din Codul penal, instanțele judecătorești în toate cazurile vor aplica o pedeapsă echitabilă, ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat şi de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În conformitate cu art. 76 Cod penal, circumstanțe atenuante, în privința inculpatului Vadim Popa, nu au fost stabilite. Circumstanțe care agravează răspunderea inculpatului Vadim Popa, instanța a reținut – săvârșirea infracţiunii de către o persoană care anterior a mai săvârşit infracţiuni.

Instanța de judecată menționează că, limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei și reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul și mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului.

Privind persoana celui vinovat, instanţa a stabilit că Vadim Popa, la locul de trai se caracterizează negativ, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află. Conform materialelor cauzei penale Vadim Popa anterior a fost atras la răspunderea penală și contravențională, nefiind pentru prima dată pe banca acuzatului.

În contextul dat instanța reține că, inculpatul Vadim Popa anterior a fost condamnat:

Prin sentința Judecătoriei Telenești din 02.07.1998, în baza art. 119 alin. (3) din Codul penal (redacția anului 1961) la pedeapsă de 5 ani închisoare. În baza art. 43 din Codul penal instanța a dispus suspendarea executării pedepsei cu stabilirea unui termen de probă de 1 an.

Prin sentința Judecătoriei Telenești din 03.11.2000, în baza art. 119 alin. (3) din Codul penal (redacția anului 1961) la pedeapsă cu amendă în mărime de 14401ei.

Popa Vadim a mai fost cercetat penal în cauzele penale nr. 200935019, 2009350191, ce au fost conexate într-o singură procedură, fiind acuzat de comite infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin. (2) din Codul penal, urmărirea penali privința sa a fost încetată pe motiv de împăcare a părților prin ordonanța procure', din 31.08.2009.

Prin sentința Judecătoriei Telenești din 15.11.2010, urmărirea penală în cauza penală nr. 2010350315, în privința lui Popa Vadim acuzat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) din Codul penal a fost încetată pe motiv de împăcare părților.

Prin sentința Judecătoriei Telenești din 10.02.2011, urmărirea penală în cauza penală nr. 2011350041, în privința lui Popa Vadim, acuzat de comiterea infractiunii prevăzute de art. 186 alin. (4) din Codul penal a fost încetată pe motiv de împăcare a părților.

Prin sentința Judecătoriei Telenești din 23.08.2011,în baza art. 187 alin. (2) din Codul penal, la pedeapsă de 4 ani închisoare. În baza art. 90 din Codul penal instanța a dispus suspendarea executării pedepsei cu stabilirea unui termen de probă de 2 ani.

Prin sentința Judecătoriei Telenești din 06.12.2012, urmărirea penală în cauza penală nr. 2012350368, în privința lui Popa Vadim acuzat de comiterea infracțiunii

prevăzute de art. 186 alin. (2) din Codul penal, a fost încetată pe motiv de împăcare a părților.

Prin sentința Judecătoriei Telenești din 13.06.2013, urmărirea penală în cauza penală nr. 2013350104, în privința lui Popa Vadim acuzat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) din Codul penal, a fost încetată pe motiv de împăcare a părților.

Prin sentința Judecătoriei Telenești din 24.04.2013, în baza art. 186 alin. (2) din Codul penal, la pedeapsă de 2 ani închisoare. în baza art. 85 din Codul penal, prin comasarea sentinței din 23.08.2011, fiindu-i stabilit lui Popa Vadim o pedeapsă de 4 ani și 3 luni închisoare

În ceea ce priveşte modalitatea de executare a pedepsei, instanța conducându-se de scopurile pedepsei penale, consfințite de art. 61 alin. (2) Cod penal, luând în considerare prevederile art. 70 alin. (2) Cod penal, reieșind din personalitatea inculpatului Vadim Popa, care anterior a fost condamnat, concluziile cuvenite nu și le-a făcut, nu a stat pe calea corijării și a comis o altă infracțiune, reieșind din caracterul infracțiunii imputate, care potrivit prevederilor art.16 alin. (3) Cod penal, este una mai puțin gravă instanța consideră că, în privința inculpatului Vadim Popa pentru comiterea de către acesta a infracțiunii imputate, este echitabilă aplicarea pedepsei sub formă de închisoare în limita prevăzută de legea penală, considerând că, doar prin aplicarea acestei pedepse, se va atinge scopul pedepsei penale.

Instanța de judecată consideră, necesar, de a aplica față de inculpatul Vadim Popa, în baza art. 186 alin.(2) lit. c) Cod penal, pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 1 (unu) ani, în penitenciar de tip semiînchis.

Măsura preventivă.

Potrivit art. 395 alin.(1) pct. 5) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătată dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

În conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.15) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea, dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privința inculpatului.

Se reține că, măsura preventivă-arestul preventiv, aplicată în privința lui Popa Vadim la 03.07.2026, prelungită cu încă a câte 30 zile la 28 iulie 2026 și 20.08.2026, expiră la 28 septembrie 2026, ora 17:50.

Potrivit prevederilor art. 176 alin. (1) din CPP, măsurile preventive … pot fi aplicate de către instanță pentru asigurarea executării sentinței.

Astfel, în conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.15) Cod de procedură penală, instanța de judecată consideră că există suficiente temeiuri rezonabile de a menține măsura preventivă arestarea preventivă inculpatului Popa Vadim până la intrarea sentinței în vigoare.

Calcularea termenul executării pedepsei închisorii stabilite lui Popa Vadim, de la data pronunțării sentinței, 15 septembrie 2026, cu includerea perioadei aflării inculpatului în arestare preventivă de la 30 iunie 2026, ora 17:50 min până la 15 septembrie 2026.

Acțiune civilă:

Prin ordonanța din 01.07.2026, partea vătămată Raisa Popa a fost recunoscută în calitate de parte civilă, suma acțiunii civile constituind 90670 lei, cu titlu de prejudiciu material./f.d.23/.

Potrivit art.23 alin.(2) Cod de procedură penală, victima unei fapte care constituie componență de infracțiune este în drept să ceară, în condițiile prezentului cod, pornirea unei cauze penale, să participe la procesul penal în calitate de parte vătămată şi să-i fie reparate prejudiciile morale, fizice şi materiale.

Conform prevederilor art.225 Cod de procedură penală, (1) judecarea acţiunii civile în procesul penal, indiferent de valoarea acţiunii, se efectuează de către instanţa de competenţa căreia este cauza penală. (2) La adoptarea sentinţei de acuzare sau de aplicare a măsurilor de constrângere cu caracter medical, instanţa soluţionează şi acţiunea civilă prin admiterea ei, totală sau parţială, ori prin respingere. (3) Odată cu soluţionarea cauzei penale, judecătorul este obligat să soluţioneze acţiunea civilă.

Conform art.387 alin.(1) Cod de procedură penală, odată cu sentinţa de condamnare, instanţa de judecată, apreciind dacă sunt dovedite temeiurile şi mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acţiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge şi numai, alin.(3) – în cazuri excepționale când, pentru a stabili exact suma despăgubirilor cuvenite părții civile, ar trebui amânată judecarea cauzei, instanța poate să admită, în principiu, acțiunea civilă, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanța civilă.

Instanța de judecată reține, că în temeiul art.219 Cod de procedură penală, (1) Acțiunea civilă în procesul penal se intentează prin depunerea unei cereri, adresate procurorului sau instanței de judecată, de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia. (2) Persoanele fizice şi juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acţiunile interzise de legea penală pot intenta o acţiune civilă privitor la despăgubire prin: 1) restituirea în natură a obiectelor sau a contravalorii bunurilor pierdute ori nimicite în urma săvârşirii faptei interzise de legea penală; 2) compensarea cheltuielilor pentru procurarea bunurilor pierdute ori nimicite sau restabilirea calităţii, aspectului comercial, precum şi repararea bunurilor deteriorate; 3) compensarea venitului ratat în urma acţiunilor interzise de legea penală; 4) repararea prejudiciului moral sau, după caz, a daunei aduse reputaţiei profesionale.

În aceiaşi ordine de idei, potrivit alin.(3) al normei precitate, prejudiciul material se consideră legat de săvârşirea acţiunii interzise de legea penală dacă el se exprimă în cheltuieli pentru: 1) tratamentul părţii vătămate şi îngrijirea acesteia; 2) înmormântarea părţii vătămate; 3) plata sumelor de asigurare, indemnizaţiilor şi pensiilor; 4) executarea contractului de depozit al bunurilor, iar conform alin.(4) la evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanţa de judecată ia în considerare suferinţele fizice ale victimei, prejudiciul agrement sau estetic, pierderea speranţei în viaţă, pierderea onoarei prin defăimare, suferinţele psihice provocate de decesul rudelor etc.

Conform art.220 alin. (3) Cod de procedură penală, hotărârea privind acțiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil şi ale altor domenii de drept.

Conform art.1998 Cod civil, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

În contextul prevederilor legale enunțate supra, având în vedere că a fost dovedită vinovăția inculpatului Vadim Popa în comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2), lit.c) Cod penal, instanța de judecată conchide că partea vătămată Raisa Popa, este în drept de a înainta acțiune civilă.

Cu referire la normele enunțate, instanța de judecată atestă că, în cadrul urmăririi penale, partea vătămată Raisa Popa a înaintat o acțiune civilă prin care a solicitat obligarea lui Popa Vadim la repararea prejudiciului material cauza în sumă de 90670 lei. Acțiune pe care a susținut-o în cadrul cercetării judecătorești.

Din aceste considerente, instanța va admite acțiunea civilă și dispune încasarea din contul inculpatului Vadim Popa, în contul părții vătămate Raisa Popa, suma prejudiciului material cauzat prin infracțiune, în mărime de 90670,95/nouăzeci mii șase sute șaptezeci,95/ lei.

<u>Cheltuieli de judecată:</u>

Cu referire la cerința procurorului privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare, instanța menționează că potrivit prevederilor art. 385 alin. (1) pct. 14) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea privind cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

Potrivit prevederilor art. 227 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. Alin. (2) al normei citate, cuprind tipurile cheltuielilor judiciare.

Potrivit prevederilor art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului, iar conform alin. (2) instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare(…).

Instanța de judecată notează că, întru investigarea eficientă a cauzei penale au fost efectuate raportul de expertiză judiciară nr.34/12/6-R-522 din 14.07.2026 și raportul de expertiză judiciară nr.34/12/6-R-521 din 31.07.2026, fiind suportate cheltuieli în sumă totală de 3780,00/trei mii șapte sute optzeci,00/ lei.

Astfel instanţa, constată că cheltuielile judiciare suportate în legătură cu efectuarea rapoartelor de expertiză judiciară nr.34/12/6-R-522 din 14.07.2026 și nr.34/12/6-R-521 din 31.07.2026, în sumă totală de 3780,00/trei mii șapte sute optzeci,00/ lei, urmează a fi încasate din contul inculpatului Vadim Popa, or, efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârşirea unei infracţiuni, care impune desfăşurarea urmăririi şi a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o; ca urmare, cheltuielile judiciare sânt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârşirea infracţiunii, temeiul juridic fiind vinovăţia sa, deoarece fără săvârşirea infracţiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat.

<u>Corpuri delicte</u>:

Un pachet cu inscripția nr.2, în care se conține o pereche de șlapi, recunoscuți în calitate de corp delict prin ordonanța din 30.06.2026 /f.d.49/, după devenirea definitive a sentinței, se vor supune nimicirii.

În corespundere cu prevederile art. 338-340, 384, 385, 389, 395, 397 Cod de procedură penală, instanţa de judecată,-

H O T Ă R Ă Ş T E:

Vadim Popa, se recunoaște vinovat și se condamnă de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal, stabilindu-i-se pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Se menține în privința inculpatului Popa Vadim măsura preventivă-arestarea preventivă, până la intrarea sentinței în vigoare.

Termenul executării pedepsei închisorii stabilite lui Popa Vadim, calculându-se de la data pronunțării sentinței, 15 septembrie 2026, cu includerea perioadei aflării inculpatului în arestare preventivă de la 30 iunie 2026, ora 17:50 min până la 15 septembrie 2026.

Se admite acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Popa Raisa și se dispune încasarea din contul inculpatului Vadim Popa, în contul părții vătămate Raisa Popa, suma prejudiciului material cauzat prin infracțiune, în mărime de 90670,95/nouăzeci mii șase sute șaptezeci,95/ lei.

A încasa din contul inculpatului Vadim Popa, în beneficiul Statului, cheltuielile judiciare suportate în legătură cu efectuarea rapoartelor de expertiză judiciară nr.34/12/6-R-522 din 14.07.2026 și nr.34/12/6-R-521 din 31.07.2026, în sumă totală de 3780,00/trei mii șapte sute optzeci,00/ lei.

Corpul delict - Un pachet cu inscripția nr.2, în care se conține o pereche de șlapi, recunoscuți în calitate de corp delict prin ordonanța din 30.06.2026 /f.d.49/, după devenirea definitive a sentinței, se vor supune nimicirii.

Sentința cu drept de apel în termen de 15 zile la Curtea de Apel Nord, prin intermediul Judecătoriei Orhei, sediul Rezina.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul **Tetiu Ludmila**